

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

C ante E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

caupona & copona. Et rectius q̄dem copona: q̄ caupona (vt scribit Festus) esset. Et (vt tradit Priscian⁹) caupo cōis ge. est: q̄q̄ habet fœmini- nū caupona tā p tabernaria q̄ p taberna. Ca- pronæ iube vel comē dicunt deuexē: s̄ est ante frontē: auctorib⁹ Marcel. & Pōpe. quo capillo rum ornatur: oculis q̄dem venusto: sed libidinis indice: mulierculę in subres se decorare cōsue- uerūt. Lucil. satyra. xviij. Aprati caput atq; co- mas fluuitate capronas. hoc est a capite p̄nas. Cautes & cotes in recto: teste Prisc. dici p̄r. & fœ. ge. ē. Vir. li. gneid. vi. Quā si dura filex: aut stet Marpesia cautēs. id est lapidis: vel petra: vlt̄ sco- pulus. Cotes item est p̄montoriū Mauritanie Tingitanæ: teste Prole. Cōtis cū duplicato t apud Ptolemē scriptū legi: & ab eodē vrbs i- dię ponit. Cos hui⁹ cōtis: gen⁹ est lapidis: quo ferg: acuit: dicēte Hora. Ardētēs acuēs sagittas core cructa. Cos itē vrbs est Dorica Ptolemēus dicit. Con esse insulā i Myrtoō pelago. Et facit in grō co: declinatōne attica. Nam actm̄ gr̄cū Kwv̄ pulit. Home. li. Iliad. ij. Corys cū e & t exili & v gr̄co: p̄p̄riū fuit viri nomē. de q̄ sepe Plutarchus meminit. Cutis notū est vocabulū Vñ & Boetius ait. Et tremis effœto corpe lassa cutis. Et cū e & t nō aspiratē scribit. nā a σκῦ Toσ gr̄ce: auctore Pompeio descendit

Cautela. Require in dictione Cautio.

Cautio: vel more antiq̄ cautio: vt Pōpe. scribit cautela vocat: teste Marcel. Cicero li. i. de Ora. Neq; mihi illa cautio & timiditas in oculis p̄p̄stantem prudētiā Crassi negligēda est.

Cautio. Require in dictione Cautio.

Cauus & cauerna in vno significato accipi pos- sunt. Horat. in fine sermonis. xvi. Me silua: ca- uuscq; Tutus ab insidijs tenui solabit̄ eruo. Fe- stus a chaos chauū tractum tradit. Quod si verū dicit: cū ch aspirato scribēdum est: cui ta- men orthographiæ: vsus arte potētior aduer- sat: vt. f. cum cexili cauus scribat: eo maxime q̄ (vt alij volūt) a cauo as deriuat: quod y bñ cum c nō aspirato ab omib⁹ scribitur.

C ante E

Cedo cedis format p̄teritū cecidi: ei sylla. pdu- sta. supinū cēsum cū vnico l. Iuue. saty. iij. Ebri- us ac petulās q̄ nullū forte cecidit. Luca. lib. v. Terga fuga donec vetuerūt castra cecidit. Cē- do teste Apuleio cū æ diphthōgo scribit: vt. f. differat ab alio verbo cedo: quod in p̄terito fa- cit cēssi cum geminato s. in supino cēsum. Est autem cedere cum æ diphthōgo verberib⁹ de- dere. Terentius in an andria. Verberib⁹ cēsum te in pristinum daue dedam. Cedere: excidere. Virgi. georgicorū. i. Ceditur & tilia ante iugo. Cedere: occidere: mactare: vlt̄ immolare. Virg. lib. iij. gneid. Cēdē quinas de more bidentes.

Idem in geor. Nō aliam ob causam Bacco Ca- per omib⁹ aris Cedit. Cedere: frāgere. Vir. geor. iij. Cēduntq; securibus humida vina. Cē- dere: cōmiscere. Lucil. li. xxx. Lanæ op⁹ omne perit: pallor timor omnia cēdunt.

Cedo absq; diphthongo facit in p̄terito cēssi: vt diximus. i supino cēsum cū duplicato s. Est au- tem cedere locum dare: vt est apud Vir. gneid. v. Cede deo. Cedere: succedere. Vir. gnei. x. Cē- ferit Aufonio si fors victoria Turno. Cedere: dare. Virgi. lib. gneidos. xi. Hęc omnis regio & cēssi plaga pinea mōtis. Cēdat amicitie Teu- crorum. Cedere: obsequi. Virg. gneidos. ij. Ce- do equidem: nec ante tibi comes ire recuso. Ce- dere: euitare. Virgi. gneidos. v. Celeri quoq; la- plus corpore cēssit. Cedere: incedere. Plau. i au- lularia. In hosce absolut⁹ cēdas. Cedo pro dic- etiā absq; æ diphthongo scribitur: & primam corripit syllabam. Iuuenia. Post mitior est: cre- das aliam cedo si breue parui. Sortita est lateris spaciū breuiorq; videtur.

Celebs. Require in dictione Celum

Celeno cum cexili & vnico l & æ diphthōgo in media syllaba: attū significat seu tenebrosū. Vna fuit ex harpyis. Virgi. Hos mihi p̄dixit luctus nō dira celeno.

Celena. Require in dictione Celena

Celena pluralis tm̄ nume. cum cexili & vnico l & æ diphthongo in penultima & vltima sylla- ba: vrbs fuit Phrygię: teste Liui li. vi. de bel- lo Macē. de qua meminit Luca. lib. iij. cum di- xit. Lugent damnatę phœbo victore Celene. declinat̄ nōnunq; & singulari numero Celē- na huius celene. Virgi. gnei. vij. Quicq; Rhipas Betulūq; tenet: atq; arua celene. Cyllene hu- ius cyllenes cum cexili & y gr̄co & duplicato l: mōis est in Archadia: cuius meminit Ouid. Fasto. v. dicēs. Hęc enixa iugo cupressi fergyl- lenes. Et Virg. lib. gnei. viij. Cyllene cōceptum vertice fudit.

Celer cū vnico l mascul. ge. celeris fœ. celere neu- tri: teste Prisci. declinari potest. & hic & hęc cele- ris & hoc celere: quin etiā hic & hęc celer. Cato de re militari. Satis celer sis in rēpore. Liui⁹ in odyssea. Vt celer hasta volans prupit pēctora ferro. celer format suplatiū celerrimus & ce- lerissimus: teste Prisc. Virgi. lib. gneid. x. Et qua- facta celerrima crudū. GN. M. in Iliade. celerissi- mus aduolat hēctor. Ennius i annalibus. Ex in- per terras postq; celerissimus rumor.

Cæles. Require in dictione Celum

Celonis. Require in dictione Celox.

Celicola. Require in dictione Celum.

Celox huius celocis fœmi. (teste Phoca) generis & hęc celonis in vno fœcato accipi p̄nt. Et absq; æ diphthongo & cum vnico l scribitur: cum

primā corripiat syllabā. Enni⁹. Labi⁹ vnā ca
rina p⁹ equoraq⁹ alta celonis. Var. i. mācipote.
Naute remiua gā mouēt celonē: gen⁹ ē naui.
Cello cellis. Require in dictione Cello.

Celleo es. Require Ibidem.

Cælo las quādo p⁹ sculpo poni⁹ cū æ diphthon
go: teste Apule. scribit⁹ vi. f. differat ab alio ver
bo cælo p⁹ abscondo: quod absq⁹ diphthongo
scriptant. Virūq⁹ tamē verbū absq⁹ diphthō
go Gasparinus scribēdū p⁹ cipit. Sed Apulei au
toritas & vsus p⁹ ualet arte potēior: ut cum æ
diphthōgo cælo p⁹ sculpo annotet. Cælo p⁹ ab
do vel abscondo duos actōs post se regit diuer
sos. & nōnunq⁹ post actū dīm. aliqñ ablatiū
cū p⁹positiōe a vel ab vel de. ut cælo illū. vel illi
hāc rem. & cælo te de hac re: & cælo hoc a te vel
ab illo. Celleo celles secūda. & cello cellis tertia
cōiug. declinari potest: & cū duplicato l scribit⁹
Et facit in p⁹terito cellui & ceculi: teste Prif.

Cælum in singulari nume. neu. gene. est: in plu
rali vero maf. teste Probo. Dictūq⁹ est cælū:
eo q⁹ sit cælū. hoc est syderibus sculptum: au
ctore Apuleio. Quod ideo cum æ diphthōgo
annotari p⁹cepit. Varro autem de lingua lati
na cælum scribit dictum a cauo. Quam deriua
tionem si a græco quod est Κο λοφ⁹ intelligere
voluit: cum æ diphthōgo cælū scribēdū erit:
quæ orthographia a nōnullis obseruatur. He
lius tamē ut idem refert Varro: aliā ab his ery
mologiam tribuit. A cælo venit hic & hæc Cæ
lebs: castus vel cōtinens. & hic & hæc cæles hu
ius cælitis cælicola.

Celstas. Require in dictione Celstudo.

Celstudo & celstas in vna significatione accipi
p⁹nt: teste Nonio. Vñ Cice. lib. officior⁹. iij. ait.
Et em magis est fm naturam excelstas animi.

Cœmiteriū cū c & t exilibus: & æ diphthongo
& i latino virobiz scribit⁹. & a Κοιμωμοι
verbo deducit⁹. qd est dormio. Et dici p⁹t mor
tuorum dormitoriū. Neq⁹ em multiplex de b⁹
vocabulo Vgutiois somnium silētio inuoluē
dum putauit. Ait em Vgutio. Cimiteriū: ex ci
mis græc⁹: quod dulcis interpretatur. & sterion
statio: componitur: quasi cimiteriū dica⁹. id est
dulcis statio animarum. vel dicitur cimiteriū:
quasi sinisteriū. quia ibi cinis teritur mortuo
rum. vel dicitur cimiteriū: a cis prepositione.
quia cis: id est ante ecclesiā fieri solet. vel dicitur
sic: quasi circū tritum pro fossis mortuorū ibi
factis. O somniabūdum hominem. Quid em
Nam & idem Catholicon cōfirmavit.

Cœno cum æ diphthongo scribitur. facit in p⁹
terito cœnauit & cœnatus sum: teste Prif.

Cœna cū æ diphthōgo scribit⁹: nō vespina d⁹.
qd tñ apud antiquos prandium vocabat⁹. Et a
Κοινοσ: quod est cōmunis deducit⁹. quia mul

ti in cōmune cœnare cōsueuerant. Cœnum cū
æ diphthōgo scribitur. nec tñ a cœno cœnas
deriuatur: ut somniauit Vgutio. sed Κοινω:
quod est iniquo auctore Prifcia.

Cœnobiū cū c exili & æ diphthōgo & i latino
scribit⁹: nec ab habito deducit⁹: ut Vgutio sōnia
uit. Sed græcū mag⁹ ē vocabulū: p⁹positūq⁹ ex
Κοινοσ: qd est cōis: & βιοσ vita. Quare cœ
nobiū locus est in quo cōmunis vita ducitur.
Censeo cēses secūde cōiuga. facit in p⁹terito cen
sui. in supino censum. At vero cēsis cēsis quar
te: format p⁹teritū cēsiui. supinum cēsitum. Pru
dentius in p⁹ychomacia. Stirpe recensita sacra
de virgine nata. Ouidius. Presto recensitis euol
uere scula fastis. Est autem cēlere ut scribit Fe
stus: putare. suadere. discernere.

Censio. Require in dictione Censio

Cento cū c & t exilib⁹ scribitur. nec a cētum de
scendit: ut Vgutio somniauit. sed græcū magis
est vocabulū. & a Κερω: qd est pungo deri
uatur auctore Eustachio. Fit aut cento ex diuer
forum colorū pānis vel lanis in vnū cōdensat⁹
atq⁹ cōsutus. Iuue. saty. iij. Intrauit calidū veteri
cētone lupanar. Hinc Homero cētones. & Vir
gilio cētones dicti sunt: quales fecit Proba Fal
conia. Et Aufoni⁹ nō inflectiuis poeta de Vir
gilij versibus nuptialem cētona cōcinnauit: &
qd sit huiusmodi cento sic diffinit dicēs ad Pau
lum. Et si pateris ut doceā docēdus ipse. Cēto
qd sit absoluā varijs de locis. sensibusq⁹ diuer
tis qdāq⁹ str. ctura solidat⁹ in vnum versum ut
cōcant: aut celi duo: aut vnus & sequēs cū me
dio. Nā duos iuncti locare ineptū est. Cētonas
& cilicia in vsum castrorū accipit. Marcellus ex
verbis Sisennæ. li. hist. iij. hæc scribētis. Propi⁹
aceto madefactis cētonibus integitur: q⁹ sup⁹
perpetua classi suspēsa ciclicia obtendūtur. Ca
to autē in re rustica: dū nouos fieri cētonas p⁹
cipit. Et alibi. Emēdos cētonas. & sculponeas di
cit significare rusticū vestimētum videt⁹. Simi
liter & Macro. dum scrofam sub cētonis iace
re scribit rusticam esse vestem cētona demōrat
Et a centone fit per diminutionē Cētunculus.
Cētona vjla est felicitis Arabiæ: teste Ptole.

Centos. Require in dictione Cento.

Centūculus. Require in dictione Cento

Cœnum. Require in dictione Cœna.

Cæpa. Require in dictione Cæpe

Cæpe indeclinabile neu. gene. cum æ diphthon
go: teste Apuleio annotatur. Nam ut ait: a ca
pitis magnitudie dicitur. Nam & primā diph
thongi vocalem assumpsit. declinauit nōnunq⁹
foemi. ge. hæc cæpa. Oui. Cedēda est hortis eru
ta cæpa meis. Nartialis. capparin & putri cæ
pas halece natantes. potest etiam declinari p⁹ cæ
pa hic cæpicus & hoc cæpicium: testib⁹ Capro

& Prif. Cepus absq; diphthōgo animal est: faciem habēs satyro similem: cetera inter canem atq; vrsū. Et nascit̃ i ethiopia: qd̃ & Babilonij q̃ sūt iuxta Memphim colūt: vt scribit Strabo Cēpiciū. Require in dictione Cēpe.

Cepus. Ibidē Cerasium. Require in dictione Cerasus.

Cerasus eū exili & vnico r scribit̃. Nā primam corripit syllabā. Calphurnius i Bucolicis. Dic age iā cerasi tua cornice yba notabo. Qui. q de nuce iscribit̃. Audiat hęc cerasus: stipes inanis erit. Virg. geor. ij. Vt cerasi vlmisq; arbor est nota. cuius fruct⁹ teste Seruio: cerasiū dī. Fuit etiā Cerasus eadē litteratura vrbs pōti: testib⁹ Ptolemo & Plinio: quā cū deiecit Lucullus gen⁹ pomi inde adduxerit. qd̃ (vt Probus scribit & Serui⁹) a ciuitate cerasiū appellauit. Verū cū Seruio Probus fallit̃. Nā cerasiū vocabulū grēcū est magis quā ex institutione Luculli: vt testis est Aeschylus tragic⁹: q̃ lōge aī Luculli fuit: cum ait τῶν ὀρέων τῶν καὶ κῆρυκα. Fortassis tñ & a Cerasunte oppido: b̃ em modo declinat̃. sicut Ammatus hui⁹ ammathūis Aeschylus ipse κῆρυκα appellauit Cerasus cū exili et absq; diphthōgo & vnico r scribit̃. & facit in grō cerasus vel cerasit̃: dicē te Luca. spinac⁹ vagi torquēte cerasit̃: gen⁹ est serpētis: qui teste Plī. lib. viij. natu. hist. quadri gemina p̃fert cornicula: dictus a κῆρυκα: qd̃ ē cornu. de quo Statius lib. Thebaeos. crinale attollit longo stridore cerasin.

Cera cū æ diphthongo scribit̃. Nā licet a grēco qd̃ est κῆρυκα qd̃ absq; diphthōgo scribit̃ de riuē: teste Apuleio: & fm regulā illud x in no strū est p̃ductū absq; diphthōgo trāferri conlueuerit. placuit tñ nostris: vt idē tradit Apuleius in aliquibus dictiōibus p̃ æ diphthongū b̃ ipsum descripsisse. sūt tñ q̃ latinū volūt esse vocabulū: a careo cares deductū: eo q̃ cera mellis perfusione careat. Vñ etiā primā diphthongi vocalē assumpsisse dicunt. A cera fit adiectiuū Cēculus. & cēruleus. Silius lib. xvi. Cēculus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Caull⁹. cēcula verrētes abiegnis quora palmis. Proper. cēruleus cucumis tumidoq; cucurbita vētre. Marz. cērule⁹ nos liris amar: quem silua Maric⁹. p̃tegit. Cōposita cū cera secūda & ter na declinat̃. declinari p̃nt: vt syncrus: syncris Ceres hui⁹ cereris absq; diphthōgo: a creando frumētī dea dicta ē: teste Festo. Et a cerere fit ceritus cū duplicato r: q̃si cererit⁹. b̃ est cerer⁹ ira vexatus. Vnde & primā syllabam positioē p̃ducit. Hora. ser. xij. ceritus fuit aut commot⁹ crimine mētis. id est infanus: furiosus.

Cerete cū c & exilib⁹ & æ diphthōgo scribit̃ & neutri gñis est: ciuitas fuit Tusq; alās Agilla

vocata: teste Strab. Nā auctore Seruio sup lib. viij. eneid. cū Romani eūtes p̃ Tusciā: Agillinos q̃ vocaret ciuitas interrogaret̃: illi vipote Grēcū: qd̃ audirēt ignorātes: & optimū duce rēt si pri⁹ eos salutarēt: dixerunt Χερῆτε: qd̃ cū ch aspirato & æ diphthōgo apud illos an notat̃: & fecit saluete: vt est etiā apud Persium: Quis expediuit Pliraco suū chere. hāc igit salutationē Roma. nomē vrbs esse putātes: detrahta postea aspiratioē: illud Cērete noiauerūt: vt etiā testat̃ Iginus de vrbib⁹ italicis. declinat̃ nōnunq; Ceres hui⁹ cēritis ri syllaba correpta: teste Prif. dicēte etiā Vir. li. gnaī. viij. Est ingens gelidū luc⁹. ppe cēritis amnē. At p̃o Liui⁹ li. i. ab vrbe cōdita: hoc cēre declinauit. Sili quoq; modo & Pompe. quom dixit. Cerimoniarum causam alij ab opido cēre dictā existimāt. Nō mē ab hoc patriū est hic & hęc cēres hui⁹ cēretis: re syllaba p̃ducta. Vir. lib. gnei. x. Qui cēre te domo q̃ sunt Minionis in aruis. Potest etiā declinari pro noīe patrio. hic & hęc cēretis: media syllaba p̃ducta. & hic & hęc cēreris ri syllaba correpta: vt Caper & Priscianus tradiderūt Cerrus cum duplicato r genus ē arboris

Cære. Require in dictione Cēre

Cēritus. Ibidē. Ceres tis. Regre Ibidem:

Cerinthe huius cerinthes. & cerinthea (qd̃ p̃tuit Plī. lib. xxi. natu. histo.) in recto declari potest. & cū exili & vnico r: & in latino & th aspirato scribit̃: herba est. de qua Virgi. georgi. iij. Et cerinthe ignobile gramē.

Cerintus eadē scriptura opidū est in Euboea: testib⁹ Ptolemo & Homero lib. Illia. ij.

Cerinthea. Require in dictione Cerinte.

Cerintus. Require ibidem.

Ceroma huius cēromatis: & b̃ cēromatū declinat̃ p̃t. Iuue. foemineū cēroma. Quis nescit. Mar. Plura de hac parte nō sum dicturus. Nō Hercule magis q̃ decere vsu. In cēromatis pro cēromantib⁹: vnguēti est genus: & eo modo q̃ cēra cum æ diphthongo scribit̃.

Cēromatum. Require in dictione Ceroma.

Cerrus. Require in dictione Cēre.

Cēruleus. Regre i dic. Cera. Cēculus. Ibidē.

Cerucal. Require in dictione Ceruix

Certo certas & certor deponens a veterib⁹ vsurpatum est: vt scribit Marcellus

Ceruix. formi. gen. est: gn & masculino ge. veteres p̃tulere: testibus Capro & Probo: pars dicitur colli posterior. Et a ceruice venit Ceruical. & per apocopen ceruical uī syllabā producta. Iuuenalis sary. vi. conducit comites sellam ceruical amicas. Martialis. Cinge caput nardi folio: ceruical olebit.

Cæspes huius cēspitis cū æ diphthongo scribit̃: cum a cēdo cēdis auctore Pompeio deriuetur.

Neca celeberrimo deducit: ut somniauit Vgutio: pars tre ē: cū viridi herba auulsa mas. gener. Cæstus cū æ diphthongo scribit: cū a cædo cædia deriuat. Cestus arma sūt pugilū quartæ qdem decli. dicte Vir. Seu crudo fudit pugnam cōmittere cæstu. quin & secūda decli. declinari potest: teste Marcello Varronē referēte dicentē Si aduersarius in cæstis supercilia discobinarit Cestus huius cæsti secūde tm decli. absq; diphthōgo: fœ. ge. est: teste Lactātio grāmatico sup li/brum quintū thebaidos. qd Prif. & Alexāder omisit. Sed & masculini cōperit. Vnde Marf. ait. Sūme citheriaco medicatū nectare ceston. Apud grēcos etiā adiectiue declinat: ut ē apud Home. li. Iliados. xij. κκ αἰ ποστ ἡδ εσ φη/νέ λυ σσ ατο κέ σ τ ο ν ἰ μ α ν τ α. Glofa Porphirij. τ ε σ σ ο p non est nomē cinguli: sed variū significat. quod pprie apud nos dici pōt acu pi/ctum: ut est apud Virg. Pictus acu clamydē: & ferugine clarus Ibero. Cingulū Veneris diceba/ tur. quod teste Seruio singu. tm nu. est. Ceston (inquit Lactātiū grāmaticus) vocat: q copu/ læ ex mīmonio ius est. ideoq; ut ait: adultero perpetratur incesta. Cestus inquit Festus vo/ cantur: & hi quibus pugiles dimicant: & gen^o quoddam ornatus mulieris: quod ut diximus absq; æ diphthongo scribitur.

Cetra cum c & t exilibus scribit: non autē cū sin/ initio hac videlicet scriptura scetra: ut scriben/ dū tradit Vgutio. Vir. Leuā cetra regit. i. scutū Cætus cū c & t exilibus & æ diphthōgo: ut Apu/ leo placet: scribit. Ait em cæte a grēcis accipi/ mus æ diphthōgo p x littera pducta posita. At y/o Tortellius & Gasparin^o absq; æ diphthōn/ go scribendū tradūt: teste tñ Seruio sup lib. v. æneidos. cætus i recto nusq; lectū est: & si p ali/ os casus decline. Vñ Mathei cap. xij. legi. Si/ cut fuit Ionas in vētre ceti tribus dieb; & trib; noctib;. Et Pompe. in dictiōe balæna ait. Ipsam dieūt esse pistrice: ipsam esse & cetū. Sed & cē/ tus legi. Vñ Rufus Festus in arato. Distante andromedā p/lyxi tramite mūdi. Perterret cē/ tus. Declinat etiā hęc Cete neutro gñe: per oēs casus plalis nūeri. Hieronym^o in geneli. Crea/ uit deus cete grandia. Verū in alio significato Coetus cū cæ diphthōgo scribit. & quartæ de/ clina. est: & cōuentus dicitur siue congregatio.

C ante H
Chalybs cum ch aspirato & vnico l & y grēco scribit: nō autē cū i latino hac videlicet scriptu/ ra chalib; ut scribendū pcepit Gasparinus: flu/ uius est Hispaniæ: iuxta quē ppli inhabitāt ca/ lybes vocati: ut dixit Iustinus. li. xliij. q & fer/ rum nudi effodiūt: dicte Virg. georgi. i. India mittit ebur molles sua thura Sabei. At chaly/ bes nudi ferz. Nec a caleo cales Chalibes dicti

sunt. quia. s. metallū hoc fodiētes caleāt: ut ridi/ culus somniauit Vgutio. alij eodē nōse cogno/ minati sūt populi: iuxta Paphalagoniā i pon/ to: & amazonibus cōtermini. ut Orpheus i ar/ gonautico ostēdit. Hos iuxta Thermodoontē fluuium habitare dixerūt Strabo: Eustachius: Dionysius: Plinius. Ponit nōnunq; chalybs p ipsa ferri massa. Vnde Oui. li. Fastoz. ait. Aes erat i p/icio: chalybs iam massa placebat. Qñq; capiū chalybs p instrumēto ex ipso cōfectio. ut est apud Vir. Vulnificusq; chalybs. Et Luca/ nus libro. vi. inquit. Exiuit primus chalyben: frenosq; momordit.

Chaos cū ch aspirato scribit: & neutri ge. est: in/ declinabile tm. Fuit teste Hesiodo in theogonia confusa qdam ab initio vnitas. quā principiū esse dixit pductiōis omniū rerū. Quod etiā cō firmavit Ouidi. cū ait. Vnus erat toto naturæ vultus in orbe. quē dixere chaos. Cōperit nō/ nunq; Chaos secūda declinatiōe declinabile: te/ ste Prif. Ouid. lib. Meta. xij. Et nō ē nōcūsq; deos hereboq; chaoq; Cōuocat. Fuit etiā cha/ os demo gorgonis vxor. teste Pronapide poe/ Chaos. Regre in dictiōe Chaos. (ra grēco. Chelæ cū ch aspirato & vnico l scribit: scorpio nū pprie sunt & cancroz brachia. Et che sylla/ bam pducit. Vir. in geor. Qua locus erigonē inter chelazq; sequētes. Chelys cū ch aspirato & vnico l & y grēco: instrumentū est musicū: ce corr/pit: sumā syllabā. Papinius in achillei de. Elcit extremo chelin & solantia curas.

Chelidonia. Require in dictiōe Chelido. Chelidros. Require in dictiōe Chersydrus. Chelido cū ch aspirato & vnico l & i latino scri/ bit. a grēcis autē χελιδων. & apud nos hirū/ do trāssert: a qua chelidonia herba cognomi/ nata est: quā teste Plī. lib. xxv. natu. hist. Visui saluberrimā hirūdinē mōstrauere: dū vexaris pulloz oculis illa mēdeni. Macer de virib; her/ baz. Indeq; nomē habet chelidonia. nāq; che/ lidon: dicit hęc volucris grēcoz more vocari. Nec ab eo qd est celi chelido deriuat. ut ridi/ culus somniauit Vgutio. Est etiā chelidonia: eadē litteratura isula qdā Lyciæ adiacēs: teste Prole.

Chelys. Require in dictiōe Chelæ. Cherronesus cū ch aspirato et duplicato r secun/ do aspirato & vnico l scribit: componitq; ex χερσος. quod apud antiquos terrā dicit. & p/χσος insula. Vñ cherrhonesus: terra est fere vndiq; mari cinctā. Cherrhonesus cū ch aspira/ to & vnico l i penultima syllaba: idē significat qd et cherrhonesus. Nam componit ex χερ/ σος: quod similiter terram apud nos iudicat. & p/χσος que insula

Chersydrus cū h aspirato & y grēco scribit. cō/ ponitq; ex χερσος: qd apud nos terrā dicit